

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8019/2025
19.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Трстеник, чији је пуномоћник Срђан Алексић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде - Републичка дирекција за воде, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде за фактичко заузеће, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1937/24 од 13.02.2025. године, у седници одржаној дана 19.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1937/24 од 13.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1937/24 од 13.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1937/24 од 13.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда на основу признања Основног суда у Трстенику П 690/23 од 21.03.2024. године у првом, трећем и четвртном ставу изреке којима је обавезана тужена да на име накнаде за фактички експроприсану непокретност - заузеће парцеле .. КО ... укупне површине од 1864 м², исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, одлучено да се странке ослобађају плаћања судских такси и отказано рочиште за главну расправу заказано за 18.04.2024. године. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Трстенику П 690/23 од 21.03.2024. године у другом ставу изреке, тако што је обавезана тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 16.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, укинута је решење Основног суда у Трстенику П 690/23 од 04.06.2024. године којим је обачена као недозвољена жалба тужиоца изјављена против пресуде Основног суда у Трстенику П 690/23 од 21.03.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби (став 1), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

У конкретном случају, о тужиоцевом новчаном захтеву правноснажно је одлучено пресудом на основу признања из члана 348. став 1. ЗПП. Признање тужбеног захтева је у диспозицији туженог, на основу којег се без даљег расправљања доноси пресуда којом се усваја тужбени захтев. Суд притом не утврђује да ли је признање чињенично и правно основано, не утврђује чињенично стање нити цени материјално право на којем се захтев заснива. Зато се пресуда на основу признања не може побијати због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, већ само због битне повреде одредби парничног поступка или због мане воље (члан 373. став 1. ЗПП).

Због тога се правноснажна пресуда на основу признања не може побијати ревизијом због погрешне примене материјалног права (члан 407. став 1. тачка 4. ЗПП), већ само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 6, 8, 10. и 11. ЗПП или битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог закона ако су учињене у поступку пред другостепеним судом, све под условима из члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП.

Ревизијским наводима да је признање тужбеног захтева у супротности са чланом 3. став 3. ЗПП, указује се на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 5. и тачка 6. ЗПП, а наводима да је суд био дужан тужиоцу доставити поднесак са изјашњењем о признању тужбеног захтева ради изјашњења, на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 348. став 3. ЗПП, односно члана 374. став 2. тачка 7. тог закона.

Искључиви законски разлог за ревизију из члана 404. став 1. ЗПП је погрешна примена материјалног права. Због тога наводи ревидента којима се указује на означене битне повреде одредаба парничног поступка нису од значаја за дозвољеност његове посебне ревизије, без обзира што приложена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2809/24 од 25.10.2024. године, донета у битно истоветном чињенично-правном спору, као и сентенца из решења Вишег суда у Ваљеву Гж 918/20 од 04.01.2021. године указују на различито поступање другостепених судова при оцени признања тужбеног захтева са становишта члана 3. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић